

Familie- og kulturkomiteen

Muntlig innspill – Statsbudsjett 2021

I Norge finnes det religiøse miljøer som aktivt distanserer seg fra storsamfunnet, og miljøer som er preget av en forkynnelse og praksis som utfordrer barns rettigheter.

Hvor går mennesker som har brutt med disse miljøene?

Og hvor skal fagpersoner som møter barn i disse miljøene henvende seg for råd?

Religiøse utbrytere som tar kontakt med hjelpeapparatet har opplevd å bli avvist med at de ikke har nok kompetanse om tematikken, og blir isteden henvist videre til Hjelpekilden.

Vi har rundt 150 frivillige i sving over hele landet som bidrar til å gjøre overgangen fra trossamfunn til storsamfunn enklere.

Hjelpekilden får mellom 400-500 henvendelser i året, og hver 7. henvendelse er fra fagpersoner fra etater som barnevernstjenesten, helsestasjoner, Nav, psykologer, krisentre, konfliktråd, BUP, Politi, Kommuners kriseteam, Minoritetsrådgivere, prester, lærere og Bufdirs kompetanseteam.

I tillegg har Hjelpekilden i økende grad mottatt henvendelser fra medlemmer av trossamfunn som søker hjelp til dialog med ledelsen i trossamfunnet i forbindelse med konflikter. Flere trossamfunn har også tatt kontakt med oss, og i tillegg myndigheter som etterspør kunnskap.

Interne spørreundersøkelser viser at 70% har slitt med selvmordstanker etter bruddet, og at hele 20% har gjort forsøk på dette. Over 40% har slitt med rusmisbruk etter sitt brudd. 20% er eller har vært arbeidsuføre p.g.a psykiske etterreaksjoner, og bare 40% deltar i arbeidslivet.

Dette viser at det er av både helsepolitisk og samfunnsøkonomisk interesse at det finnes et godt hjelpetilbud for mennesker i religiøse bruddprosesser.

Når det offentlige hjelpeapparatet henviser videre til Hjelpekilden, så lener de seg i praksis på en frivillig organisasjon uten driftsstøtte, og som årlig må vurdere mulighetene for fortsatt drift.

Hjelpekilden har klart seg gjennom prosjektstøtte fra år til år. Når vi 15. desember 2019 fikk avslag på samtlige prosjektsøknader, ble det klart at vi sto uten drift i organisasjonen fra 1. januar 2020, noe som er en dramatisk situasjon. Eksterne ildsjeler satte i gang en kronerulling, noe som hindret nedleggelse. I løpet av året har vi fått gjennom andre prosjekter, slik at vi har drift i selskapet ut året. Men i desember vil vi igjen stå med hjertet i halsen før vi vet hvordan situasjonen blir for 2021, og kronerulling hos private er ikke veien å gå.

Skal vi være en forutsigbar ressurs for brukere, hjelpeapparat, trossamfunn og myndigheter, så må vi støttes med årlig driftstilskudd og vi ber komiteen om å innstille på dette.

Takk for oppmerksomheten!